

skift, og hvad vil ministeren gøre for at rette op på denne uheldige tendens, som er særlig udbredt i visse AF-regioner?»

Begrundelse

Som det fremgår af artikler d. 7.7.97 i Det Fri Aktuelt aktiveres en femtedel af de langtidsledige inden for områder, hvor der i forvejen er stor ledighed, og hvor der er forholdsvis ringe jobskift. Det fremgår også, at der er stor forskel indenfor de forskellige AF-regioner på, i hvilket omfang aktiveringen sker indenfor områder, hvor ledigheden er forholdsvis stor.

En del af denne forskel kan givetvis forklares med, at arbejdsløsheden har forskellig størrelse i forskellige dele af landet, men det kan ikke være hele forklaringen, fordi der er regioner med forholdsvis lav ledighed, hvor der også sker aktivering indenfor områder med stor ledighed, og fordi der er regioner med forholdsvis høj ledighed, hvor man undgår aktivering indenfor områder med stor ledighed.

Det fremgår også af artiklerne, at alt for mange puljeforløb er helt perspektivløse. F.eks. kan det undre, at en murerarbejdsmand sendes ud som DSB-servicemedarbejder, når der er mangel på arbejdskraft indenfor byggesektoren, og når der eksisterer et tilbud om en voksenlærlingeuddannelse.

Der ofres som bekendt milliarder på bekæmpelse af arbejdsløsheden. Derfor er det også vigtigt, at pengene anvendes rigtigt med henblik på, at de arbejdsløse kan bringe sig i den situation, at de kan komme i rigtige jobs.

Svar (18/7 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har til brug for besvarelsen bedt Arbejdsmarkedsstyrelsen om bemærkninger til spørgsmålet.

Arbejdsmarkedsstyrelsen oplyser, at styrelsen i forbindelse med kvalitetsmålingerne af AF's service gennemfører halvårslige stikprøver af sammenhængen mellem handlingsplanernes beskæftigelsesmål og arbejdsmarkedets behov. Målingen foretages for at sætte fokus på sammenhængen mellem handlingsplanernes indhold og arbejdsmarkedets behov, og AF-regionerne skal knytte kommentarer til de enkelte handlingsplaner, hvor beskæftigelsesmålet pla-

ceres inden for områder med mange ledige og/eller få jobskift.

Styrelsen har i forbindelse med regionernes planindmelding og i aktivitetsopfølgningen efter 1. kvartal 1997 opfordret til, at de regionale arbejdsmarkedsråd anvender målingerne til en drøftelse mellem rådet og AF om, hvorvidt beskæftigelsesmålene er i overensstemmelse med de regionale arbejdsmarkedspolitiske prioriteringer.

Undersøgelsen fra 1. kvartal 1997 viser, at 80 procent af handlingsplanerne retter sig mod erhvervsområder, hvor der enten forventes mangel på arbejdskraft, eller hvor der hyppigt kommer ledige job.

På baggrund af AF-regionernes kommentarer til de handlingsplaner, der retter sig mod områder med mindre gode muligheder for ordinær beskæftigelse, vurderer styrelsen, at den aktivering, der er planlagt i disse handlingsplaner, på ingen måde er perspektivløs. En del af beskæftigelsesmålene i disse handlingsplaner er midlertidige eller af motivationsfremmende karakter og udgør et udgangspunkt for nye og mere perspektivrige beskæftigelsesmål i forhold til arbejdsmarkedets behov senere i aktiveringsforløbet.

På baggrund af resultaterne af kvalitetsundersøgelsen kan jeg tilslutte mig Arbejdsmarkedsstyrelsens vurdering. Det er desuden min opfattelse, at undersøgelsen udgør et godt grundlag for, at AF-regionerne og de regionale arbejdsmarkedsråd kan diskutere, om det er muligt i endnu højere grad at målrette aktiveringen af de ledige mod arbejdsmarkedets behov, idet hensigten med aktiveringsindsatsen naturligvis er at udruste de ledige med kvalifikationer, som sikrer dem beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Dette er et arbejdsmarkedspolitisk succeskriterium.

I begrundelsen for folketingsspørgsmålet henviser Aage Frandsen bl.a. til, at det af avisartiklerne i Det Fri Aktuelt den 7. juli 1997 fremgår, at alt for mange puljeforløb er perspektivløse.

Hertil kan jeg bemærke, at indholdet i puljeforløbene planlægges i et samarbejde mellem de offentlige arbejdsgivere og de faglige organisationer inden for de respektive områder.